Lieta Nr.A420494312

SKA-495/2016

S P R I E D U M S

Rīgā 2016.gada 30.martā

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese V.Krūmiņa

tiesnesis A.Guļāns

tiesnese L.Slica

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu izdota jauna pase, sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 21.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Personu apliecinošu dokumentu departaments ar 2012.gada 28.februāra lēmumu atteica pieteicējam /pers. A/ izdot jaunu pasi, ierakstot pieteicēja vārdu un uzvārdu, kas atveidots atbilstoši spēkā esošajām latviešu valodas normām, un to citas valodas oriģinālformu latīņalfabētiskajā transliterācijā (/pers. A//*vārds,uzvārds/*) pases 2.lappusē, vai alternatīvi – pases 2.lappusē ierakstot vārda un uzvārda citas valodas oriģinālformu latīņalfabētiskajā transliterācijā (*/vārds,uzvārds/*), bet vārdu un uzvārdu, kas atveidots atbilstoši spēkā esošajām latviešu valodas normām (/pers. A/), ierakstot pases 3.lappusē.

Izskatījusi pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde ar 2012.gada 1.jūnija lēmumu atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu izdota jauna pase atbilstoši iepriekš minētajām pieteicēja prasībām.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2014.gada 30.aprīļa spriedumu noraidīja pieteikumu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] 1979.gada 15.augustā pieteicējam izsniegta dzimšanas apliecība krievu valodā, norādot viņa personvārdu *??????? ????????* (*/vārds,uzvārds/*). 1993.gada 24.februārī ziņas par pieteicēju iekļautas Iedzīvotāju reģistrā, ierakstot viņa vārdu un uzvārdu /pers. A/. 1996.gada 15.jūlijā pieteicējam izsniegta Latvijas nepilsoņa personas apliecība un 1999.gada 8.oktobrī nepilsoņa pase ar personvārda ierakstu /pers. A/. 2004.gada 1.decembrī pieteicējs naturalizācijas kārtībā saņēma pilsoņa pasi ar personvārda ierakstu /pers. A/. Pamatojoties uz pieteicēja lūgumu, 2012.gada 18.janvārī Rīgas pilsētas dzimtsarakstu nodaļa ir sniegusi atzinumu par civilstāvokļa akta reģistra ieraksta papildināšanu, kurā atzinusi, ka dzimšanas reģistrā, kas sastādīts 1979.gada 15.augustā, var papildināt bērna vārda un uzvārda vēsturisko formu latīņalfabētiskā transliterācijā – */vārds,uzvārds/*. 2012.gada 18.janvārī pieteicējam izdota dzimšanas apliecība, kurā pieteicēja vārds un uzvārds ir ierakstīts: /pers. A///vārds,uzvārds//. Pieteicējs uzskata, ka līdzīgā veidā ierakstāms arī personvārds pasē.

[3.2] Personas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ir garantētas Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 96.pantā. Izlemjot, ka pieteicēja vārds un uzvārds ir reģistrējams citādi, nekā tas norādīts viņa dzimšanas apliecībā, valsts ir ierobežojusi pieteicēja tiesības uz privāto dzīvi, jo personas vārds un uzvārds ir šīs personas privātās dzīves sastāvdaļa (*sk. Satversmes tiesas 2001.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr.2001-04-0103 (turpmāk – /uzvārds B/ lieta) 1.punktu, Augstākās tiesas 2010.gada 17.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-890/2010 8.punktu*).

[3.3] Ierobežojums ir noteikts ar likumu – Valsts valodas likuma 19.panta pirmo un trešo daļu, un uz šā likuma deleģējuma pamata izdoto Ministru kabineta 2004.gada 2.marta noteikumu Nr.114 „Par personvārdu rakstību un lietošanu latviešu valodā, kā arī to identifikāciju" 8. un 138.punktu.

[3.4] Nepieciešamība visai sabiedrībai nodrošināt iespēju oficiāli sazināties vienā valodā pati par sevi ir pietiekams pamats, lai citvalodu personvārdus oficiālajās attiecībās ar valsti lietotu atveidotus latviešu valodā. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka šāds ierobežojums personu tiesībām noteikts, lai aizsargātu latviešu valodas kā valsts valodas nostiprinājumu Satversmē, kā arī to, ka globalizācijas apstākļos Latvija ir vienīgā vieta pasaulē, kur var tikt garantēta latviešu valodas un līdz ar to pamatnācijas pastāvēšana un attīstība (*sk. Satversmes tiesas sprieduma /uzvārds B/ lietā 3.2.punktu*). Līdz ar to ierobežojumam ir leģitīmi mērķi.

[3.5] Ierobežojuma samērīgums ir jau vērtēts Latvijas tiesu praksē. Satversmes tiesa */uzvārds B/* lietā jau ir apsvērusi jautājumu par citvalodu personvārda rakstību Latvijas oficiālajos dokumentos, kā arī konkrēti par galotnes pievienošanu. Minētajā lietā Satversmes tiesa atbildēja apstiprinoši uz jautājumu par ierobežojuma nepieciešamību demokrātiskā sabiedrībā. Līdzīgi šis jautājums vērtēts Augstākās tiesas 2012.gada 9.jūlija spriedumā lietā Nr.SKA-184/2012.

[3.6] No Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2004.gada 7.decembra lēmuma lietā „Lidija Kuharec alias Kuhareca pret Latviju" un lietā „/pers.C/ alias/uzvārds B/ pret Latviju" secināms, ka Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8.pants, kas tāpat kā Satversmes 96.pants paredz tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, vispārīgi neaizliedz tādu citvalodu personvārdu atveidi latviešu valodā oficiālajos dokumentos, kā to paredz Latvijas tiesiskais regulējums. Pārkāpuma konstatēšana iespējama īpašos gadījumos, ja vārda vai uzvārda atveide ir radījusi pietiekami nopietnas grūtības vai vārds vai uzvārds pēc atveides ieguvis kādu nepatīkamu nozīmi.

[3.7] Augstākā tiesa, apkopojot Satversmes tiesas, Eiropas Cilvēktiesību tiesas un savu judikatūru, secinājusi, ka, lai konstatētu tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt vienu no šādiem apstākļiem: */uzvārds A/* lietai līdzīgus apstākļus; pietiekami nopietnas grūtības, ko radījusi vārda vai uzvārda atveide; vārds vai uzvārds pēc atveides latviešu valodā ieguvis kādu nepatīkamu nozīmi (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 9.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-184/2012 16.punktu*).

[3.8] Pieteicēja gadījumā vārds un uzvārds atbilstoši latviešu valodas normām iekļauts Iedzīvotāju reģistrā 1993.gadā, respektīvi, kad pieteicējam bija 14 gadu, un kopš tā laika ar vārdu /pers. A/ ir izdoti visi pieteicēja personu apliecinošie dokumenti. No minētā secināms, ka pieteicēja vārds atveidotajā formā tiek lietots jau 21 gadu. Lietā nav strīda, ka personu apliecinošie dokumenti pieteicējam apzinātā vecumā ir izdoti tikai ar esošo, latviešu valodas normām atbilstošo personvārda formu. Lietā nav iesniegti nekādi apliecinājumi tam, ka pieteicējam būtu izsniegti kādi dokumenti, kuros personvārds norādīts vēsturiskajā formā. Tāpat lietā nav informācijas, ka pieteicēja ģimenes locekļu uzvārds tiku lietots vēsturiskajā formā, tādējādi radot problēmas identificēties kā vienotai ģimenei.

Līdz ar to pieteicējs ilgstoši nav identificējies ar to personvārda formu, ko vēlas ierakstīt pases datu lapas 2.lappusē. Tādējādi pieteicēja gadījumā nav konstatējami/uzvārds A/lietai līdzīgi apstākļi.

[3.9] Pieteicējs norādīja, ka ir sportists un, startējot sacensībās ārzemēs, neviens nesaprotot, kāpēc vārds nav vēsturiskajā formā, kā arī tas netiekot izrunāts atbilstoši oriģinālformai pat Krievijā. Pieteicējam neērtības sagādājot tas, ka ikdienā nevar izmantot savu vārdu oriģinālformā, kas ir viņa identitāte.

Pieteicēja norādīto nevar uzskatīt par nopietnām grūtībām, ko rada personvārda atveide. Pieteicēja gadījumā vienlaikus nav konstatēti viņam izdoti būtiski dokumenti ar dažādu viņa personvārda rakstību, kas radītu problēmas ar identitātes pierādīšanu. Arī pieteicējs apliecināja, ka nav bijušas

situācijas, kad viņu noturētu par citu personu. Atrodoties ārzemēs, ikvienam cilvēkam var rasties situācija, kad viņa personvārds tiek izrunāts nepareizi un neatbilstoši oriģinālvalodai, taču to nevar uzskatīt par nopietnām grūtībām, ko radījusi personvārda atveide. Turklāt personvārds tiek atveidots tikai oficiālajos dokumentos, un tas neliedz personai brīvi izmantot oriģinālo vārda formu privātajā, ģimenes un arī profesionālajā dzīvē, kas faktiski arī notiek.

[3.10] Nav konstatējams, ka pieteicēja vārds vai uzvārds pēc atveides latviešu valodā ieguvis kādu nepatīkamu nozīmi, un viņš pats to nav norādījis.

[3.11] Lai atzītu tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt vienu no iepriekš minētajiem izņēmuma gadījumiem, kas neļauj piemērot vispārīgi noteikto kārtību. Tāds šajā lietā nav konstatējams. No tiesību viedokļa nav secināms, ka izskatāmajā lietā esošā situācija būtiski atšķirtos no tipveida gadījumiem, uz kādiem ir attiecināmas piemērojamās tiesību normas.

[3.12] Turklāt valsts ir nodrošinājusi iespēju pasē, kā arī citos dokumentos pēc personas vēlēšanās ierakstīt personas vārda un uzvārda vēsturisko formu vai personvārdu citas valodas oriģinālformā.

Minētais ieraksts ir saistošs citām personām un institūcijām, tādējādi nodrošinot vārda un uzvārda identifikāciju, šķērsojot Latvijas valsts robežas, kā arī aiz tām. Šaubu par pieteicēja identitāti novēršanai var izmantot Ministru kabineta 2012.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.134 „Personu apliecinošu dokumentu noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.134) 8.punktā paredzētās tiesības pasē iekļaut personvārda citas valodas oriģinālformu latiņalfabētiskajā transliterācijā vai personvārda vai dzimtas uzvārda vēsturisko formu. No noteikumu 2.pielikuma, kurā atspoguļots Latvijas pilsoņa pases paraugs, redzams, ka šīs ziņas ir ierakstāmas pases 3.lappusē, kas ir nākamā (un atrodas tajā pašā atvērumā) pēc lappuses, kurā ietvertas visas galvenās ziņas par pases turētāju.

Tas dod iespēju samazināt iespējamo ietekmi, ko rada vārda un uzvārda oriģinālformas atveide atbilstoši latviešu valodas prasībām. Dokumenta uzrādīšana, kurā ir ietvertas abas vārda un uzvārda formas, nevar radīt nepieciešamību iesniegt vēl citus dokumentus savas identitātes pierādīšanai.

Šāda iespēja ir atzīstama par samērīgu situācijas risinājumu, kas pieļauj iespēju ietvert izdotajā dokumentā arī vārda, uzvārda oriģinālformu, vienlaicīgi neskarot valsts valodas lietošanas garantijas.

[3.13] No noteikumu Nr.134 2.1.apakšpunkta izriet, ka vārdu un uzvārdu personu apliecinošā dokumentā iekļauj no Iedzīvotāju reģistra ziņām par personu. Tas nozīmē, ka personvārda ieraksta forma pases datu lapā ir cieši saistīta ar Iedzīvotāju reģistrā esošajām ziņām un šobrīd iestādei nav dota rīcības brīvība ierakstīt datu lapā divas personvārda formas vai mainīt pases 2. un 3.lappusē ierakstāmo informāciju, kā to vēlas pieteicējs.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar pieteicēja apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2015.gada 21.septembra spriedumu noraidīja pieteikumu. Apgabaltiesa pievienojās rajona tiesas sprieduma motivācijai, papildus norādot turpmāk minēto.

Personvārds tiek atveidots tikai oficiālos dokumentos, un tas neliedz personai brīvi izmantot oriģinālo vārda formu privātajā, ģimenes un arī profesionālajā dzīvē. Turklāt valsts ir nodrošinājusi iespēju pasē, kā arī citos dokumentos pēc personas vēlēšanās ierakstīt personas vārda un uzvārda vēsturisko formu vai personvārdu citas valodas oriģinālformā. Līdz ar to nav saprotams, kādā veidā apstāklis, ka pieteicēja vārds un uzvārds ierakstīts personu apliecinošos dokumentos saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, neļauj pieteicējam sevi identificēt ar savu ģimeni un saukties vārdā, kāds viņa tika dots piedzimstot, un uzturēt garīgas saiknes ar ģimeni.

Pirmās instances tiesas secinājumi par lietā esošajiem pierādījumiem ir pareizi un tiesiski, tostarp par šīs lietas līdzību ar */uzvārds A/* lietu.

[5] Par Administratīvās apgabaltiesas spriedumu pieteicējs iesniedza kasācijas sūdzību. Tā pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

Tiesa nepareizi piemērojusi tiesību normas, jo, piemērojot kā papildu tiesību avotu Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komitejas lēmumu */uzvārds A/* lietā, tiesa to ir interpretējusi vispārēji un nav izvērtējusi konkrētās lietas apstākļu līdzību ar/uzvārds A/ lietu.

Lai konstatētu tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt ar/uzvārds A/ lietu līdzīgus apstākļus (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 9.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-184/2012 16.punktu*). Tiesa spriedumā nav vērtējusi līdzības esību.

/uzvārds A/ lietā pieteicēja pasē tika ierakstīta vārda un uzvārda vēsturiskā forma, tomēr ikdienā tas nepasargāja no grūtībām lietot sava personvārda vēsturisko formu. Jautājums par to, vai šādi ierobežojumi un neērtības ir samērīgi, Cilvēktiesību komitejas ieskatā ir atkarīgs no tā, vai persona ilgu laiku ir lietojusi sava personvārda vēsturisko formu.

/uzvārds A/ir lietojis sava personvārda vēsturisko formu 40 nepārtrauktus gadus jeb savas dzīves lielāko daļu. Savu pirmo personu apliecinošu

dokumentu – nepilsoņa pasi pieteicējs saņēma 1996.gadā, kad pieteicējam jau bija 17 gadi. Līdz brīdim, kad 2012.gadā pieteicējs vērsās Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē ar lūgumu izdot jaunu pasi ar pareizi ierakstītu vārdu un oriģinālformu */vārds,uzvārds/*, pagāja 16 gadi, tātad lielāko dzīves daļu pieteicējam bija tiesības lietot sava personvārda vēsturisko formu. Līdz ar to pastāv līdzība ar */uzvārds A/* lietu.

[6] Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde paskaidrojumos par kasācijas sūdzību norādījusi, ka tā nav pamatota.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir strīds par pieteicēja tiesībām uz viņa vārda un uzvārda, kas atveidots atbilstoši spēkā esošajām latviešu valodas normām, un to citas valodas oriģinālformas latīņalfabētiskajā transliterācijā ierakstu pases 2.lappusē vai alternatīvi – pieteicēja vārda un uzvārda citas valodas oriģinālformas latīņalfabētiskajā transliterācijā ierakstu pases 2.lappusē, bet vārda un uzvārda, kas atveidots atbilstoši spēkā esošajām latviešu valodas normām, ierakstu pases 3.lappusē.

Pieteicējs savā prasījumā ir norādījis uz vārda un uzvārda vēsturisko formu. Apgabaltiesa (*ņemot vērā rajona tiesas spriedumu, kura motivācijai apgabaltiesa pievienojusies*) konstatējusi, ka 1979.gada 15.augustā pieteicējam izsniegta dzimšanas apliecība krievu valodā, norādot viņa vārdu un uzvārdu *??????? ????????* (*/vārds,uzvārds/*). Pirmreizējo civilstāvokļa akta reģistrāciju apliecinošā dokumentā norādītā personvārda forma ir uzskatāma par personvārda oriģinālformu (*sk. Augstākās tiesa 2016.gada 18.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-27/2016 10.punktu*). Tādējādi pieteicēja prasījums pēc būtības saistīts ar pieteicēja vārda un uzvārda citas valodas oriģinālformas latīņalfabētiskajā transliterācijā, nevis to vēsturiskās formas ierakstu pasē.

[8] Augstākā tiesa jau iepriekš, apkopojot Satversmes tiesas, Eiropas Cilvēktiesību tiesas un savu judikatūru, secinājusi, ka, lai konstatētu tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt vienu no šādiem apstākļiem: */uzvārds A/* lietai līdzīgus apstākļus; pietiekami nopietnas grūtības, ko radījusi vārda vai uzvārda atveide; vārds vai uzvārds pēc atveides latviešu valodā ieguvis kādu nepatīkamu nozīmi (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 9.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-184/2012 16.punktu*).

Pieteicējs kasācijas sūdzībā paudis iebildumus pret to, ka apgabaltiesa pieteicēja gadījumā nepamatoti nav konstatējusi */uzvārds A/* lietai līdzīgus apstākļus.

[9]/uzvārds A/ lietā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komiteja atzina, ka personvārda atveidošana dokumentos latviešu valodā bez personas piekrišanas izskatāmajā gadījumā ir tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpums. Iesniedzēja vārds no piedzimšanas brīža 1959.gadā līdz 1998.gadam tika reģistrēts kā *vārds,uzvārds A/*, taču kopš 1998.gada pasē tika atveidots kā */pers.B/*. Viņš nepiekrita šādai vārda atveidei, jo tādā veidā netika atspoguļota viņa identitāte, kas balstās piederībā krievu ebreju minoritātei. Cilvēktiesību komiteja tam ir piekritusi un ir likusi uzsvaru uz faktu, ka iesniedzēja personvārds līdz tam vairāk nekā 40 gadus oficiālos dokumentos tika atveidots oriģinālajā rakstībā. Viedoklī norādīts, ka, ja Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 17.pants aizsargā personas tiesības izvēlēties un mainīt vārdu, tas vēl jo vairāk aizsargā personas no valsts iestāžu īstenotas vārda maiņas (*sk. ANO Cilvēktiesību komitejas viedokli lietā Nr.1621/2007 /uzvārds A/pret Latviju, 8.3.punktu*).

Attiecībā uz ANO Cilvēktiesību komitejas viedokli */uzvārds A/*lietā Satversmes tiesa norādīja, ka pēc būtības šie apsvērumi ir uzskatāmi par pietiekami autoritatīvu viedokli attiecībā uz minētajā Starptautiskajā paktā ietverto cilvēktiesību normu interpretāciju, tomēr tie attiecināmi tikai uz konkrēto gadījumu un vērtējami, ņemot vērā šā gadījuma faktisko apstākļu kopumu. Līdz ar to, Satversmes tiesas ieskatā, nozīme viedoklim */uzvārds A/* lietā ir tiesību diskusijām un gadījumiem, kuros lietas faktiskie apstākļi ir līdzīgi apstākļiem */uzvārds A/* lietā. Principā par līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem uzskatāmi nevis gadījumi, kad personas citvalodu izcelsmes personvārds tiek atveidots atbilstoši latviešu valodas gramatikas prasībām, bet gan gadījumi, kad personas citvalodu izcelsmes personvārds tiek atveidots atbilstoši latviešu valodas gramatikas pamatprasībām un šāds pārkāpums noticis pēc tam, kad personai ilgstoši ir bijusi iespēja izmantot personvārdu konkrētajai personai vēlamajā formā un tā varējusi ar šādu personvārda formu ilgstoši identificēties (*sk. Satversmes tiesas kolēģijas 2012.gada 30.maija rīcības sēdes lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu, 7.lpp.*).

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatējusi, ka pieteicēja gadījumā vārds un uzvārds atbilstoši latviešu valodas normām iekļauts Iedzīvotāju

reģistrā 1993.gadā, respektīvi, kad pieteicējam bija 14 gadu, un kopš tā laika ar vārdu /pers. A/ ir izdoti visi pieteicēja personu apliecinošie dokumenti. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa secinājusi, ka pieteicēja vārds atveidotajā formā tiek lietots jau 21 gadu. Lietā nav strīda, ka personu apliecinošie dokumenti pieteicējam apzinātā vecumā ir izdoti tikai ar esošo, latviešu valodas normām atbilstošo personvārda formu. Lietā nav iesniegti nekādi apliecinājumi tam, ka pieteicējam būtu izsniegti kādi dokumenti, kuros personvārds norādīts citas valodas oriģinālformā. Tāpat lietā nav informācijas, ka pieteicējam, ņemot vērā viņa uzvārda atveidi atbilstoši latviešu valodas normām, būtu problēmas identificēties ar ģimenes locekļiem kā vienotai ģimenei.

Ņemot vērā minētos apstākļus, apgabaltiesa pamatoti secinājusi, ka pieteicējs ilgstoši nav identificējies ar to personvārda formu, ko vēlas ierakstīt pases datu lapas 2.lappusē. Tādējādi pieteicēja gadījumā nav konstatējami */uzvārds A/* lietai līdzīgi apstākļi.

Atšķirībā no /uzvārds A/ lietas, kurā pieteicējs lietas ierosināšanas laikā (2004.gadā) lielāko mūža daļu (no piedzimšanas brīža 1959.gadā līdz 1998.gadam) bija lietojis vārda un uzvārda citas valodas oriģinālformu, konkrētajā gadījumā pieteicēja personu apliecinoši dokumenti kopš 1993.gada (vairāk nekā 21 gadu) ir izdoti, pieteicēja vārdu un uzvārdu atveidojot atbilstoši spēkā esošajām latviešu valodas normām.

[11] No noteikumu Nr.134 2.pielikuma, kurā atspoguļots Latvijas pilsoņa pases paraugs, redzams, ka pases turētāja personvārda oriģinālforma latīņalfabētiskajā transliterācijā ir ierakstāma pases 3.lappusē, kas ir nākamā (un atrodas tajā pašā atvērumā) pēc lappuses, kurā ietvertas visas galvenās ziņas par pases turētāju. Šādā veidā ir īstenots Satversmes tiesas /uzvārds B/lietas spriedumā norādītais, ka personvārda rakstības ierobežojuma piemērošanai jābūt pēc iespējas saudzīgākai, respektējot cilvēka individualitāti un viņa saistību ar ģimeni (*sk. sprieduma 4.3.punktu*).

[12] Konkrētajā gadījumā nav konstatējams arī neviens no pārējiem diviem iepriekš minētajiem izņēmuma gadījumiem, kas varētu radītu tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpumu, proti, pietiekami nopietnas grūtības, ko radījusi vārda vai uzvārda atveide, kā arī nepatīkama nozīme, ko vārds ieguvis pēc atveides latviešu valodā.

[13] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesas spriedums atstājams negrozīts, bet kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 21.septembra spriedumu, bet /pers. A/ kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese V.Krūmiņa

Tiesnesis A.Guļāns

Tiesnese L.Slica